

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnilstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisí se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za ožnanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo na XIII. redni občni zbor

„Katol. tisk. društva v Mariboru“

v ponedeljek, dne 10. julija t. l. ob 10. uri dopoldne v sobani »Slov. Čitalnice« v Mariboru (Hotel Erzherzog Johann.)

Dnevni red:

1. Pozdrav predsednikov;
 2. Poročilo tajnikovo;
 3. Poročilo blagajnikovo;
 4. Volitev odbora in treh računskih pregledovalcev;
 5. Slučajni nasveti.
- V Mariboru, dne 29. junija 1893.

Odbor.

Slovenščina pri c. kr. vojski.

II. Da je slovenščina pri c. kr. vojski koristna, potrebna, za to še imamo več in močnih uzrokov. Tudi na-nje kaže posl. V. Pfeifer v delegaciji ter pravi: Mladenič odide od doma, v vojake v letih, ko je še pod oblastjo očeta in le-ta oblast preide sedaj na častnike, ali pa njo more častnik prevzeti, ako ne zna jezika, ki ga govori oče mladega vojaka? Ne, dobrega vojaka še ne narediš s tem, da mu vtepeš razne spretnosti, katerih mu je treba v službi, dati mu je treba čustvo vojaka, srce vojaka, v časih tudi navdušenje vojaka. Navduši pa ga pač ubogo malo — suho povelje, treba je veliko več v njem vzbuditi srce, pogum. Klic, nagovor, ki se prav vojaka prime, povzdigne v njem pogum v junaštvo. Nagovor pa se mora umeti in uspeh ima v vojaku le razumljiva, domača beseda! Najtehtniši klic v tujem jeziku ne ogreje vojaka in vendar se vojaška uprava malo ozira na ta uspeh, ako zanemarja materinščino vojakov.

Pri Rimljanih je bilo to drugače. V vsakem taboru so imeli mesto za govornika, gotovo ne samo za to, da se z njega bere povelje, ampak z njega so častniki poučevali, navduševali, vzgojevali vojake v junake.

Rimljani so vedeli, čemu so tako ravnali! Ali mar naše višje vojaštvo ne vé tega? Naj pa imajo taki govori kaj uspeha, mora jih vojak rad poslušati, lahko razumeti. Oboje pa je pri vojaci le mogoče, ako se jim govori v domačem maternem jeziku. Napoleon je prevzel necega dne vodstvo krđela, v katerem so bili vojaki Nemci, Saksonci. Njim je rekel francoski: »Je viens mettre à tête de braves Saxons — Jaz sem prišel, da se postavim na čelo vrlim Saksoncem«, ali častnik je prestavil: »Cesar je prišel, da se postavi na glavo vrlim Saksoncem«. Uspeh je bil pri vojaki — smeh. Tako je, če se govori vojakom v jeziku, ki ga ne razumejo. Kaj bi na dalje bil dosegel Friderik Veliki s svojim klicem: Psi, ali mislite večno živeti, ko bi ga vojaki ne bili prav razumeli? Ali govoril je nemški nemškim vojakom in to je izdalo, če je prav njegova beseda bila robata.

Kacih 30 let je tega, ko so v naši državi začeli mešati vojake ter jih jemali iz raznih ljudstev v eno in isto krđelo: Slovane, Nemce, Madjare, Italijane, Rumune in tako naprej, to pa iz namena, da bode vojska bolj enojna. Nek premoder vojni general je to izumil pri »zeleni mizi«. Na papirji je šlo vse prav dobro, ne pa tako v življenji: nič ni šlo naprej. Izvežbanje krđel je zaostalo, da-si so imeli vojaka 10 let v orožji. Sedaj so izpoznali, da je to krivo in so »mešanje« zavrgli.

Ali ravno to, kar se je drugod zavrglo, pa se hoče vpeljati pri 7. pešpolku in še živi več manj v vseh polkih, kjer so Slovenci. Nekaj let je tega, kar je bilo v časopisih, da je imelo krđelo vzeti neko postajo, ali ni je moglo. Nato pa je svitli cesar, ki je vse videl, rekel generalu: »Recite svojim ljudem češki!« To se je zgodilo in krđelo je bilo skorej bliskoma na vrhu postaje. To se je zgodilo pri vajah, ali bi se kaj tacega ne moglo zgoditi v boji? Kako bi bil tukaj stal general, ko bi ne znal češki? Kako bi izvršil povelje najvišjega svojega generala? Na najvišjem mestu se je torej priznalo, ko-

liko je vredna materinščina tudi za vojne namene, nekateri poveljniki pa bi bili radi modreji in v tem radi hodili svoja pota! Ko je vojna uprava častnikom in vojnim aspirantom dovolila, da se jim ni treba učiti slov. jezika, zapisala je s tem njim pravcato »spričevalo ubožnosti«. Častnik, ki služi celo življenje, ne mogel bi se ga naučiti, vojaški novinec pa se naj nauči nemški v dveh, treh mesecih, za dobo 2½ leta? Kateremu se torej pripozna bolj glava, častniku ali novincu?

Ali tega še treba ni, da se častniki učijo slovenski, ako nočejo, saj je dovolj slovenskih, naj se le vzamejo v take polke, v katerih so slov. vojaki v večjem številu! — To so v resnici lepe, domoljubne besede in mi sklenemo s tem, da želimo, slavna vojna uprava naj gre in stori tako!

Cerkvene zadeve.

Sveta birma v Ribnici.

(Konec.)

Prišel je toliko pričakovani dan 6. junija. Ljudstva ogromna množica se zbira, kakor postavim na veliko noč, k največjemu prazniku. Celo nebo, ki je prejšnje dni deževalo, veselilo se je danes in lepo razjasnilo. Ob pol osmi uri je bila škofova sv. maša in zatem so v prelepi pridigi se mil. gosp. knezoškof zahvalili vsem, ki so jih tako lepo sprejeli. »Ranili ste moje srce, da ne vem, kako bi se vam zahvalil«. Potem so v le njim lastnej zgovornosti kazali vire, po katerih nam teče »mir božji in milost našega Gospoda Jezusa Kristusa«. Ljudstvo je vse ganjeno zvesto poslušalo, deloma celo se — solzilo.

Potem se je pričela skušnja odrasčenih o krščanskem nauku. Da-si v tej reči jako strogi in natančni, vendar morali so biti zadovoljni mil. knezoškof z nami, ker ljudje, posebno dekleta, so znali dosta več, nego je celi veliki katekizem, da se je bilo čuditi. O tem in vsem so se neki milostljivi knezoškof tako izrazili pozneje č. g. župniku: »Veliko ste se res trudili in prizadeli, ali Vi imate že sad svojega truda, to so namreč Vaši pridni župljani!«

Nato so mil. knez delili kakim 400 birmancem zakrament sv. birmine in po sv. blagoslovu spremili smo jih v procesijo v župnišče. Tukaj pri kosilu je bilo zbranih 15 duhovnikov, ključarji in župana. V krasnej napitnici pozdravili so vlč. g. župnik mil. knezoškofa s primero, da so prišli, kakor Marija pri obiskovanju tete Elizabete v Hebron, v naše gorate kraje, pa bili tudi radostno in slovesno sprejeti. Mil. knezoškof so odgovorili, da so tudi oni z Marijo vred razveseljeni in da z njo vred zapojó: Moja duša poveljuj Gospoda. Sledilo je še mnogo krasnih napitnic in govorov.

Vse je bilo ta dan veselo, le ura nam je tekla prehitro. V največjej radosti zašumi med ljudmi glas: Mil. knezoškof se že odpravljajo. Pred župniščem se zbere brezštevilna množica ljudstva, hoteč videti še enkrat milega svojega višjega pastirja in prejeti njih blagoslov. Vse je na kolenih, ko milostljivi še zadnji hodijo med ljudstvom, blagoslavlajo in otroke pokrižavajo. »Z Bogom dragi moji, rekli so, dokler se zopet ne vidimo, če prej ne, pred večnim Sodnikom!« Z Bogom ljubljani naš vladika, čutili smo v svojih srcih in dostavili: živeti hočemo tako, da bomo pred sodnjim stolom Kristusa dajali svojemu škofu spričevanje gorečnosti in apostolske ljubezni do svojih ovčic!

Zginila nam je spred očij kočija, v katerej so sedeli milostljivi vladika; mrak nam je zagrnili oni blaženi dan, ko smo se skupno veselili z njimi; nekaj nam pa ostane: nevsahljivi nauki njihovi in pa blag spomin na vso to slovesnost. V prsih čutimo nekaj ponos, da smo mil. knezoškofa vredno in spodobno sprejeli in jim z vdanim in hvaležnim srcem vsaj nekoliko polajšali težavno butaro njihove službe. Sprejmejo naj tem potom še enkrat zagotovilo naše udanosti in stanovitnosti v dobrem!

Pohorski.

Gospodarske stvari.

Vsem p. n. hmeljarjem!

Kakor dogovorjeno, zglasili in prikazali so se letos skoro vsi sovražniki našega hmelja. Ličinka nekega kebra — po določilu gosp. prof. Koprivnika serica holosericea — uničila je letos veliko hmeljišče gosp. barona Warsberga na Paki, v onem gosp. Jakob Janiča v Freienbergu prikazalo se je neizmerno število ogercev in strun (Drahtwurm), hmeljišča okoli Žalca so polna ušic, okoli Vojnika dobivajo hmeljevi listi črne pege in na posled je neusmiljena toča pokončala za letos vse upanje marsikaterega hmeljarja.

Z ozirom na te istinitosti, sklenil je odbor južnoštirskega hmeljarskega društva v Žalci pri seji dne 20. junija, da se priredi dne 2. julija t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni »pri zlati kroni« v Žalci veliko zborovanje vseh južnoštirskih hmeljarjev s sledečim vsopredom:

1. O raznih sovražnikih hmelja v obče; posvetovanje, kako bi se dalo zaprečiti njih pogubonosno delovanje. Poročevalec društveni tajnik g. A. Petriček.

2. Govor gosp. potovalnega učitelja J. Belé-ta o vinoreji v obče in o nasajenju in požlahtnjenju ameriških trt v posebno.

3. Razni nasveti.

Prav mnogobrojne vdeležbe pričakuje odbor južnoštirskega hmeljarskega društva.

Žalec, 25. rožnika 1893.

Karol vit. Haupt,
predsednik.

Anton Petriček,
tajnik.

Državni trsovní nasadi v Halozah.

(Konec.)

Od lesenih cepljenk, sajenih v letu 1890, posušile so se tiste, katere so bile na York-Madeiro cepljene in one, pri katerih cepljenje ni bilo popolno zarastlo; nadomeščeni so ti trsi s to spomlad sajenimi, leseno cepljenimi trsi.

Ti cepeži cepljeni so deloma na Riparijo sauvage, deloma na Solonis in so prirastli in zarastli tako dobro, da se ni bati, da bi se zopet posušili, ker so se za sajenje rabili le popolnoma dobri čepeži.

V leti 1891 se je v tem nasadu prvič zeleno cepilo in prirastlo je 90 odstotkov, t. j. od vsake stotine po 90 ceplencev. Ti cepljenci so se isto jesen, kadar njim je bil les vže dobro izzorel, pogrobali in greda, na kateri se je to zgodilo, je popolno zasajena, ne da bi manjkalo v vrstah katerega trsa.

Pri zelenem cepljenju v letu 1892 vporabili smo skušnje, tičujoč se tega velevažnega dela iz leta 1891, in nasledek temu je bil, da nam je prirastlo 99 odstotkov od več kakor 2000 ceplencev. Kakor je iz gori navedenega izkaza posneti, pogrobali smo od teh cepljencev v jeseni leta 1892 in v spomladi 1893, 1688 trsov; tudi ti cepljenci so lep nov nasad, brez vsakega po-

manjkljaja. Poleg tega prihranilo se je pa še kakih 400 cepljenih rozg, katere smo po storjenem izcimljenju djali v trsnico, kjer ob času, ko se to piše, vže lepo rastejo.

Podloge, kolikor še ni precepljenih, bodo se počepile v tekočem, ali pa če treba, v prihodnjem letu. Leseni cepljenci iz leta 1890, ter zelenocephenci iz leta 1891 so lansko leto vže vsi rodili in dali dober produkt; istotako Huntingdon. Huntingdon dal je temno-rudeče vino, z 19 odstotki cukra. Kisline je imel le malo, a divji okus, katerega nahajamo v obče v ameriškem vinu, ni bil premočen ali neprijeten. Od cepljen- cev sta se naprešali dve kvaliteti belega vina. Mošt ene kvalitete je imel 18 odstotkov cukra, mošt druge z mnogo graševine (Riesling) 17 odstotkov cukra; graševinska rožica je bila dovolj močna, kisline je bilo pri vseh le malo.

Omeniti še je uspehov, kateri so se dosegli v tukajšnjih državnih nasadih pri cepljenju v letu 1892. Ti so bili: pri cepljenjih na korenike prirastlo je 60 odstotkov: pri cepljenjih na izcimljene rezanice (klju- čeke) 46 odstotkov, pri cepljenjih na neizcimljene reza- nice 48 odstotkov; kot vezilo služili so pri vseh treh metodah lutki (štopeljni) vezani z žico (drotom). Pri- pomniti se pa mora, da je boljši uspeh cepljenja na neizcimljene rezanice menda le slučajen, vendar se bodo gledé tega še delale dalnje poskušnje.

Na ameriške trte cepijo se v teh nasadih le samo boljše domače sorte, katere dajo dobro vino; ozira se pa pri tem tudi na to, da se množijo in ohranijo tudi sosebno sorte, katere so se v Halozah vže iz davna kot dobre in primerne izkazale. Kot take nam je ome- niti modri vranek, in modro kapčino. Leta 1891 se je v Hrastovci prve sorte zeleno cepilo in pogrobalo 223 trsov, druge sorte pa 145 trsov. V letu 1892 se je vra- neka zelenocephilo in pogrobalo zopet nad 150 trsov, a kapčine čez 300 trsov. V tem poskušališču so se sicer izvajale še različne poskušnje gledé drugih raznovrstnih načinov cepljenja, gnojenja z marsikaterimi gnojili itd., vendar nam manjka časa in prostora o podatkih teh poskušenj tukaj poročati. Naznaniti pa še hočemo, da se je v tem vinogradu v prošli jeseni postavila tabla z napisom: »C. kr. poskušališče«. To je bilo potrebno iz uzroka, da se ljudstvo na ta vinograd opozori, in s tem napoti, istega večkrat obiskati in ogledati; pri ta- kih pohodih bode ljudstvu nedvombeno videlo vsikdar kaj zanimivega in poučljivega, ter se bode tem potom na lehek način priučilo najpotrebnejšega gledé novega vinarstva.

Končaje za sedaj poročanje o državnih trsovnih nasadih v Halozah, je še opozoriti, da je obisk teh na- sadov vsakomur dovoljen, da pa se priporoča, to sto- riti z vodnikom, kateremu so razmere dovolj poznane; k temu je pa pripravljen vsak čas tudi podpisane, ako se mu dotična želja začasno naznani.

Franc Matjašič,
vodja državnih uredbe proti filokseri v Ptui.

Sejmovi. Dne 30. junija na Spodnji Polskavi, pri Sv. Bolfanku v Slov. gor., v Reichenburgu, v Sromljah in v Zrečah. Dne 1. julija v Poličanah (za svinje.) Dne 3. julija v Mariboru. Dne 4. julija v Vojniku, v Rad- goni in v Vuzenici.

Dopisi.

Iz Trbovelj. (Pevsko društvo.) Visoka c. kr. namestnija v Gradcu je dne 1. majnika 1893 št. 10.201, pevsko društvo »Zvon« za Trbovlje potrdila. Osnovno

zborovanje je bilo dne 4. junija t. l. V odbor so bili izvoljeni samo vneti, večinoma mladi pevci, katerim po pravilu propada naloga, gojiti narodno umetno petje. To mlado pevsko društvo je že imelo priliko, pokazati svojo izurnost; zapelo je že enemu narodnjaku nad- grobnico. Preteklo soboto, dne 17. rožnika je bil poko- pan narodnjak, gosp. Matija Plavšak, p. d. Koren, oštir in posestnik v Trboveljski vasi. Pevskega društva udje izvrševalni so zapeli pri hiši rajnega žalostno pesmico: »Nad zvezdami«, na grobu pa: »Blagor mu«. Pesnice so bile tako gniljive, da je bilo mnogo nazočih od solz ganjenih, zlasti, ker še niso dosihmal slovenskih pesmij pri pogrebi slišali. Upamo, da se bo mlado pevsko društvo v Trbovljah s pomočjo božjo in podporo izvr- ševalnih in podpornih udov razvijalo.

Izpod Majšberga. (Razno.) Vesele dneve smo imeli sredi junija v Dravinjski dolini. Vsega opisati ni sem kos, vendar mislim da vstrežem marisikomu, če povem nekaj. In kateri je bil povod veselju našega pre- bivalstva? Kateri je bil vzrok, da je celi Majšberg bil ozaljšan, da je vse plapolalo praporov, cesarskih, slo- venskih, deželnih? Potniku je povedal to slavalok z napisom: »Pozdravljamo Vas, Božji izvoljenec in naroda ljubljene«. In kdo je drugi ta, kakor prevzvišeni naš vladika Mihael! V sredo dne 14. t. m. proti večeru za- grmeli so topiči z razvaline Monsberg ter naznanili pri- hod milostivega kneza in škofa. Pri krasnem slavaloku na čelu množice ljudstva, šolske mladine z učitelji, več duhovnikov pozdravili so vlč. g. župnik M. Sattler na- slednika apostolov, na kar je tudi spregovoril mali šolar v pozdrav nekoliko besedij. Nato je bilo v cerkvi iz- praševanje šolske mladine, katera se je prav dobro skazala pod vodstvom gospoda kateheta M. Žekarja. Predno je nas zagrnla noč v svoje temno krilo, zapeli so še vladiki podoknico, za katero so prevzvišeni se pre- srčno zahvalili vrlim pevcem in pevkam. Na večer pa so župljani zažgali nekoliko kresov in tako na daleko in široko naznanili svoje veselje. Pri ozaljšanju in naprav- ljanju slavalokov gre velika zahvala tukajšnjemu trgovcu gospodu Starešini. Drugi dan po končani birmi so pre- vzvišeni na prošnjo okrajnega zastopa ptujskega blago- slovili novo cesto, katera je izpod Manjšberga na Goro izvršno izpeljana. Bila sta tukaj gg. načelnik J. Zelenik, in njegov namestnik Ožgan. Po dokončanem blagoslov- ljenju so se odpeljali milostivi knez in škof na Goro ter si ogledali krasno cerkev, katera je popravljena in so se zelo pohvalno izrekli o popravljenu. Mimogrede bodi omenjeno, da je ljudstvo na Črni Gori ali Ptujski ali kakor tukajšnje ljudstvo pravi (pri Materi Božji) na Gori na drugega julija velik, prav za prav največji shod! Lepo je, da se Slovenci tako radi zatekajo k Materi Božji.

Iznad Selnice. (V spomin.) Pozno sicer pridem, vendar pa mislim, da še ne prepozno. Dandanašnji je sicer hvaležnost redka ali ni še izumrla. Une dni so nas zapustili č. g. Matija Koren, ki so bili od leta 1876 naš dušni pastir, sedaj pa jih je previdnost božja po- klicala od nas, z naših bregov doli v Žalec, v prelepo Savinjsko dolino. Težko nam je bilo, ko smo slišali, da nas zapustijo, kajti bili so nam ljubezniv »dobri pastir«, vneti za čast božjo in vzveličanje njih revnih ovčic. Kdor koli je iskal pri njih pomoči, dušne ali tudi gmotne, radi so mu postregli in če niso mogli pomagati, pa so s prijazno besedo ga potolazili ali podučili in je bila to tudi pomoč, za katero jih je rad in vsak iz srca zahvalil: dobra beseda najde tudi dobro mesto! Ne bodem opisoval, kaj so v teh 16 letih vse storili v cerkvi ali zunaj cerkve za nas, za naše slovensko, krščansko ljudstvo, to pa naj opomin, da oni niso krivi, če se najde še v župniji garjavih ovčič, ali nemškutarskih pri- smod, katerim velja hinavska beseda nemškutarja, ba-

rusača več, kakor poštena, odkritosrčna beseda katol. duhovnika. Nam pa ostanejo torej č. gospod župnik v hvaležnem spominu in prosimo, naj tudi njim naša župnija ostane v prijaznem spominu. B. V.

Iz Slov. goric. (S pota.) Ako človek potuje po svojem poslovanju, jako ga veseli, ako najde zavedno, slovensko ljudstvo. Jednako tudi meni srcé veselja poskakuje, če vidim vrli národní naraščaj. Pri Sv. Benediktu sem opazil jedini slovenski napis nad prodajalnico g. Alojzija Kermeka; rekel mi je, da ga nemškutarji radi tega pisano gledajo; a rečem mu: Nič ne dé, bodo pa Vas Slovenci tem mogobrojnejše obiskovali, ako bodele tudi iskreno narodni Slovenec. Priporoča se njegova trgovina vsem zavednim tamošnjim Slovencem, držite se zatega gesla: »Svoji k svojim!« — Pri Negovi se tudi pri Špirku blesti slovenski napis: gostilničar, da bi le v srcu bil tudi narodnjak, potem bo napis čistega zlata vreden. Tamkaj so poleg neustrašenega, za vse dobro vnetega župnika, tudi nekateri zagrizeni nemškutarji, ki zlorabijo celo šolo in na njej sila lep in pomenljiv napis: »Pustite otročiče k meni priti!« Boljše bi bilo po njihovem mnenji reči: »Pustite otročiče k nam, da jih pogermanimo«. Dalje dolí proti Ivanjcem sem opazil več slovenskih napisov, kar je hvalevredno. Najbolj pa me je presenetilo v Ivanjcih, tamkaj imajo na hišnih številkah lepe slovenske napise: »Ivanjci«. Živio narodni Ivanjci! Pogledimo h g. Šturmu, gostilničarju in trgovcu; tam najdemo vrlega slovenskega korenjaka od pet do glave; on ima v svoji štacuni popolnoma slovenske napise n. pr. sladkor, sukanec, kava, solna cena itd. Tako je prav, le k njemu marljivo zahajajte ondótni Slovenci! Jednako je vrl narodnjak ondó Zvonimir Trstenjak! Pri Sv. Juriju na Ščavnici so tudi vrli narodnjaki, napisi so narodni, samo pri trgovci Al. Korošak se mi prav ne dopada, poprej je imel svoje ime po nemčursko zapisano, a spod slovenski napis: trgovina raznega blaga, a sedaj je čez vse to zapisal svoje ime. V Očeslavcih se mi ni dopadel nek kovač, ki je pravil, kakó kmetski stan gine raditega, da kmet pusti vse študirati; jeden sin je advokat, drugi profesor a tretji duhovnik. No, sem si mislil, ti si pa vrl sin matere Slovenije in sv. katoliške cerkve, da takó imaš duhovniški stan; škoda za tako človeče, da živi v narodnem kraju. Ker sem bil radi teh besed silno razžaljen, me je tem bolj razveselil kamneni križ, na katerem sem opazil prelepo podobo sv. Cirila in Metoda. Mislimo na kresove 4. julija zvečer! — Najbolj pa me je žalilo po Ljutomerskem okraju to, da imajo table za vandravce jedino v nemškem jeziku, katere imamo v Mariborskem okraju v obeh jezikih. Bi-li se ta nedostatnost v teh narodnih krajih ne dala odpraviti? —k—

Iz Starega trga. (Umor.) Kar je šlo po vseh listih kakor žalostna novica, to je bil umor, ki se je pri nas zgodil, zato naj tu sledi nekaj besedij v pojasnjenje. Jaka Barl ni bil posestnik, ampak stari berač, kateri tudi v mladih letih ni hotel delati, in se je mnogo po ječah pomikal. Njegova žena Marija Barl, rojena Velunšek, se je dala že bojda pred 15 leti od njega po sodnji ločiti. Je-li 18 let stari Jarnej Velunšek, nezakonski sin Mice Velunšek, svojega očuha v jezi, v pijanosti ali iz drugega uzroka umoril, še ni dognano. — Gotovo je toliko, da je močno togoten, včasih nekoliko zmešanega uma, in da je s svojim očuhom na večer pred umorom dolgo v krčmi pil.

Od Sv. Ane v slov. goricah. (Vodstvo) c. kr. priv. vzajemne zavarovalnice v Gradci nam je poslalo na dopis z dne 1. junija to-le popravo: Ni resnica, da se je Tomažu Orniku iz Šic premala odškodnina izplačala; istina pa je, da je bil on samo streho svoje stavbe zaroval, in da se je škoda tudi le za streho računila.

Novo tako streho so tamošnji veščaki po navadnej ceni v onem kraju (3 gld. za 1 m²) na 420 gld. 21 kr. cenili; vsled 16letne starosti in rabe odbili so 8 % ter odškodnino na 386 gld. 60 kr. zračunili. To računjenje odškodnine je Tomaž Ornik za pravično priznal ter tudi v dotičnem zapisniku brez ugovora potrdil, da je z odškodnino popolnoma zadovoljen.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Svitli cesar pojde dne 2. julija v Ischl ter ostane ondó čez svoj rojstni dan. — V zadnjem ministerskem svétu se je sklenilo, da je treba izpremeniti postavo, ki določuje, da in kakó se razdelijo okr. sodnije na češki zemlji. Uzrok te izpremenitve je pri mladočeških poslancih iskati, ker so zadnjo sejo dež. zbora v Pragi razgnali s svojim kričanjem. To pa bi lahko še tudi naprej delali, če se ne izpremeni postava. Prav, toda ali je potreba razdeljevati okraje?

Češko. Znano je, da češko veleposestvo razpada v dve stranki, nemško liberalno in konservativno. K zadnji pripada tudi lepo število čeških veleposestnikov. Doslej zmaguje konservativna stranka pri volitvah, ali če konservativci in češki veleposestniki ne gredó skupaj, zmaga nemška liberalna stranka: pri prihodnjih volitvah je celo lahko, da bode tako. Potem pa je tudi večina v deželnem zboru na strani — nemških liberalcev, pa tudi — v državnem zboru. Modro torej ni od mladočeške stranke, da v eno mer napadajo veleposestnike.

Štajarsko. Sekovski knezoškof slabijo vedno bolj in torej ginéva upanje od dne do dne, da se ozdravijo. — Da se odbor »Südmarke« trudi na vse kriplje za svoje »dete«, je znano in tudi ženske so že nemškega duhá se navzele tako, da si ustanovijo v Gradci lastno podružnico. Čudno pa je v tem vse eno, da ljudje nič ne vedó, kam društvo denarje spravlja, saj se ne sliši o tem ničesar; k večjemu se posodi kacij 30 gld. »stiskanemu rojaku«, ali kje ta biva?

Koroško. V četrtek, dne 29. junija se odkrije spomenik pok. knezoškofa Petra Funder v Grebinskem gradu. Spomenik stavijo liberalci! — Poslanec Peter Lax je umrl; bil je mož »bauernbunda«, torej nemškutarjev. — Dnes ima podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljaško okolico »besedo« v Štebnji pri Beljaku. Pri »besedi« sodeluje več pevskih društev. Slov. Korošec gre na dan!

Kranjsko. »Katoliški sklad« se pripravlja in njemu je namen, da spravi na noge take šole ali zavode, katerih je katol. Slovencem najbolj potreba, pa ni upanja, da jih dobijo od države. Nabiranje denarja za nje je sicer mudno, ali tem častniše bode, ako se s »katoliškim skladom« v svojem času doseže »katol. shoda« blagi namen! »Slovenec« objavlja imena darovateljev. — V Novem mestu se je osnovala mestna hranilnica, v Kranji pa že deluje sem od spomladi. Želimo jima obilo božjega blagoslova.

Primorsko. Šolski svet v Gorici je sklenil število laških ljudskih šol pomnožiti in z novim letom torej se odpre več taci po mestu. Za slov. šole pa isti šolski svet nima niti beliča, pač pa sili otroke slov. starišev v svoje laške šole. — Vit. Burgstaller je odložil čast mestn. odbornika v Trstu; ni mu povelji, da je bil izvoljen z večino enega glasú v zastop, v katerem je bil skozi 26 let. Čemu pa je mož, po rodu Nemec, vselej držal z laško iredento?

Dalmacija. V Zadru so napravili v soboto po noči tamošnji Lahi grdo rabuko zoper hrv. potnike ter so jim klicali: Porchi Croati. Žvižganje in tuljenje je bilo strahovito, nekaj grdob so zaprli, ali najbrž ne pravih razbojnikov!

Hrvaško. Ker je škof dr. Strossmayr v Krapinskih toplicah, prišlo je tje tudi več hrv. rodoljubov, med njimi Anton Starčević. Pravi se, da se stranki obeh zjedinite in poslej stopite trše na prste »Narodni stranki«. Dobro bi že bilo, toda v dež. zboru imate obe stranki skupaj le malo število poslancev. Ne veliko, nekaj pa torej vendar premorete zoper madjarone.

Ogersko. Državni zbor ima sicer počitnice, vendar pa delajo vse stranke z veliko silo, vsaka za svoje namene, tudi zunaj zbora. Ministri pa so na sredi med strankami, kajti nobena jim ni popolnem udana. Njim prihaja pa sedaj še celo Kossuth na pomoč — vse za to, da se ustreže judom, ki imajo mošnjo v rokah.

Vunanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. so ukazali zboru sv. obredov preiskovati, kako se naj cerkvena glasba urejuje, da bode godba v resnici za v cerkev, ne pa ob enem lahko tudi za gledišča.

Italija. Kakor po drugih državah, tako čutijo tudi v tej mladi državi težo militarizma — boja v miru, kajti za vojaštvo izdaje se dan na dan po eden milijon lir. To je lep denar in ni čuda, če jim ga čemdalje bolj primanjkuje. — V mestu Piezzo se je prikazala kolera in je sedaj, poleti, jako nevarno, da se ne raztegne na široko okoli, če se hitro ne zatare.

Francija. Predsednik Carnot je blizu da ozdravel, vendar se ne vdeležuje ministerskih posvetovanj. — Nek Norton je spisal listine ter jih je izdal uredniku Ducroi, češ, da so iz angleškega ministerstva — tedaj ukradene. Kakor pa se kaže, ni on storil tega na svojo roko, ampak so ga podkupili, da bi spravili tako ministerstvo v zadrego pri angleški vladi, kajti rekel je, da je tatú ministerstvo plačalo. — Oni jud, ki je največ pograbil pri »panamski družbi«, Kornel Hertz, je v Londonu umrl na ukaz ali recimo na željo francoskih republikancev! Z njim je padel marsikomu kamen iznad prsij.

Anglija. Razprave o homerule ali ustavi za Irsko se vleče po malem naprej, doslej še precej dobro zanj. Daj Bog, da se obdrži do konca! Vsaj nekaj pridobi ubogo irsko ljudstvo z novo ustavo.

Nemčija. Volitve v državni zbor so blizu že h koncu in dne 4. julija se snide novi drž. zbor. Kolikor se sodi iz volitev, je mogoče, da bode večina poslancev za vojaško predlogo. Do cela pa še volitve niso znane in vsled tega še je dvomljiva le-ta večina. Drž. zbor hoče neki cesar sam odpreti ter se naj s tem očitno dokaže, da se vsprejme vojaška predloga, da-si seže globoko v žep ljudstva.

Rusija. Kako mil je sedanji car, Aleksander III., vidi se med drugim iz tega, da je odpravil »šibo« pri ženskih, če so se tudi zagrešile toliko, da jih pelje pot v Sibirijo. Tacih žensk pa tam ni malo. — Veliki knez Konstantin se poda te dni čez Berolin na Angleško, v London in to ni brez pomena. Zastonj ne pošlje car svojega sina k nemškemu cesarju in od todi k angleški kraljici!

Bolgarija. Tudi v tej državi so prepoznali, da je treba bili človeku varčnemu, če noče, da pride na bobenj. Posebna komisija dela sedaj na to, da pazi, kje bi so dali stroški prikrajšati. — V ministerstvu za uk in bogočastje jim primanjkuje mož, ki bi bili za učitelje v srednjih šolah, ne mara pa za tujce. Prav je tako!

Srbija. Ni bilo dobro od skupščine, da je sklenila

djati prejšnja vladarja Rističa in Belimarkovića, na tožnjo klop, češ, da sta grešila zoper pravico ljudstva. Zakaj ne? Njima se ne zgodi nič, ker nista več v deželi, nju pomagače pa stvar le razdraži in jih dela nezadovoljne!

Turčija. Sultan ima prilžnost sedaj, da se izkaže za milosrčnega vladarja ter pomilosti tiste Armence, katere je sodnija obsodila na smrt, ker so se spuntali zoper vlado. Reve so zapeljali ameriški, lutrovski misijonarji, ali ti so jo previdno popihali nazaj v Ameriko, kedar so izpoznali, da jim »zvezda ni mila«.

Za poduk in kratek čas.

S trebuhom za kruhom.

(Dalje.)

Starca so te besede čudovito omehčale; dvignil je oči proti nebu in solze so se mu potočile po zgančenem licu. Zdelo se mu je, da čuje zvonove Bistriške. Napotila sta se proti mestu. Naposled prideta do cerkve, iz katere so slovesno doneli glasovi orgelj. Vstopita in poklekmeta. Vtopljena v molitev nista videla, da ju je nekdo bistro opazoval. Ko sta pa zapustila hišo božjo, stal je pred njima velik, siv in brkast gospod. Gledal ju je in njijino obleko; začudil se, potem pa vprašal slovenski:

»Od kod sta vidva?«

Kakor bi strela tresčila v njiju. Mestu odgovora je kmet obledel, kakor stena in se zazibal na nogah, ne verujoč ne svojim ušesom, ne svojim očem. Micka se je prva zavedela; padla je k nogam staremu gospodu in rekla:

»S Slovenskega sva, ljubi gospod!«

»Kaj pa delata tu?«

»V grozni bedi in nadlogi živiva, dragi gospod.«

»No na ulici ne bomo stali; pojdiva z menoj.«

Peljal ju je v bližnjo gostilno, zaprl se z njima v zasebno izbo in vprašal:

»Sta lačna?«

»Že dva dni nisva nič jedla.«

Gospod jima naroči jesti in vpraša dalje:

»Kje stanujeta?«

»Nikjer, dragi gospod; izgnali so naju iz stanovanja.«

»Nimata drugih rečij, kakor to, kar imata na sebi.«

»Nimava.«

»Nimata denarja?«

»Nimava.«

»Kaj pa hočeta storiti?«

»Ne veva.«

V tem hipu so prinesli vina in toplega mesa. Stari gospod jima ukaže jesti. Očividno ga je jako veselilo, ko sta jedla. Potem pa jima veli, naj mu povesta, kako sta sem prišla in zakaj. Lovrenc je vse povedal, kakor pri izpovednici in ni zatajil ničesar. Gospod se je srdil in ga zmerjal, posebno ko mu je rekel, da je hotel nočejšnjo noč vtopiti sebe in dekle, in da ga je le zvonjenje večerno rešilo tega strašnega zločina. Stari gospod se zamisli, potem pa reče:

»Nadlogo sta prestala. To je dober kraj, ali le za tiste, ki prinesó s seboj dovolj denarja. Vam kmetom je treba obdelovati doma polje, a ne se klatiti po svetu. Kdor nima denarja, si tu vse žive dni ne opomore. Zdelal se bode v kratkem na kaki »facendi«*) ali v

*) Facende se imenujejo velika posestva; njih lastniki »facendeirosi« so imeli prej po 70 in več črnih sužnjev, ki so pridelovali kavo in sladkor. Sedaj opravljajo to delo večidel beli priseljenci!

tvornici (fabriki). Priti sem, je lahko, ali vrniti se, je težko. Potem je govoril, kakor sam sebi:

»Troški so veliki, če bi jima pomogel domov, a čemu bi se vračala? Poprodala sta vse, kar sta imela; prosjačila bodeta. Ker sta že tukaj, treba se je lotiti dela. Pošljem ju na kako naselbino. Potem pa je dejal kar naravnost Lovrencu:

»Ali si slišal kaj o tukajšnjih naselbinah?«

»Nič nisem slišal, dragi gospod.«

»Kako pa se sèm upata, za Boga milega? Ali ne bodeta poginila? Poslušaj stari«, reče naglo; »sedaj snujejo novo naselbino po imenu Borovlje ob reki Rio Grande. To je lep kraj in topel, zemlja pa celo pusta. Tam dobiš po ceni sto oralov zemljišča z gozdom vred. Razumeš? Dam ti nekaj kupnine in za gospodarstvo, za železnico pa biljete. Peljeta se do mesta Barbacena, potem je še treba deset dnij z vozom. Ondi najdeta še druge, ki se z vama peljejo. Pomagati vama hočem, ker sem vajin brat. Boga zahvalita, da sta me našla.«

Tu je postal njegov glas popolnoma mehek.

»Čuj dekle«, reče Micki, »tu imaš mojo vizitnico, shrani jo dobro. Ako te kedaj zadene beda, ako postaneš sirota na svetu in brez zavetja, poišči me. Ti si pridna deklica. Ko bi jaz umrl, skrbel bode za tebe moj sin Antonio. Vizitnice ne izgubi. Pojdita sedaj k meni.«

Med potom jima je kupil perila in obleke; potem ju peljal k sebi na dom in pogostil. Stari gospod je bil tržaški Slovenec. Živel je že trideset let v Braziliji. S kupčijo si je pridobil precejšnjo imovino. Pomagal jima je torej lahko.

Tretjega dne sta se Lovrenc in Micka že peljala v Barbaceno. Kmet je imel tristo milreesov (300 gld.) v žepu; pozabil je popolnoma nadloge. Micka pa je čutila nad seboj očitno roko božjo. Trdno je verovala, da bode ta roka čuvala očeta in njo ter oba pripeljala v Bistrico. (Dalje prih.)

Smešnica. Mali Tine sili dekli vrvico v roke, ona pa se je brani. »Kaj ji hočeš, Tine?« vpraša ga mati, ko na to pride v kuhinjo. »Dež gre«, odvrne Tinče, »ali Micka se noče obesiti, včeraj pa je rekla, da se obesi, če bode dnes dež!«

Razne stvari.

(Svečanost.) V nedeljo dne 2. julija služijo mil. knezoškof v stari slov. cerkvi v Mariboru zadnjokrat sv. mašo ter se prenese potem presv. Rešnje telo slovesno v novo, v »cerkev za silo«.

(Društvo.) Na Črni Gori se snuje slovensko »bralno društvo«. Dobro bi bilo, da bi se ljudstvo poprijelo čitanja. V obližji ni ondi nikjer nobenega bralnega društva. Zato pa bi bilo dobro, da se ravno Gorci popoprimejo tega ter stopijo na dan po geslu Črnogorcev: »za krst častni in slobodu zlatnu«.

(Volitev.) V Celji bode dne 4. julija volitev župana, naslednika dr. Neckermannu. Ker je bil dr. Neckermann tudi dež. poslanec, ponuja se neki sedaj Celjanom »oče südmarke«, dr. pl. Derschatta, za poslanca.

(Obč. svetovalstvo.) V Škoflji vasi pri Celji je voljen Valentin Bikovšek za župana in Martin Bincelj, France Stožir, Janez Kompšek, Fr. Brancé, Karol Spes in J. Jošt za obč. svetovalce. Vsi so vrli narodni možje!

(Krajni šolski svet.) V Vojniku pri Celji so bile v ponedeljek, dne 19. junija volitve v kr. šolski svet ter so voljeni posestniki: Martin Bincelj iz Trnovelj, Miha

Bikovšek iz Gradišča, Fr. Brancé iz Arclina, Janez Kompšek iz Škoflje vasi in Jakob Kovač iz Arclina. Med njimi ni »Nemca« in bode torej tudi načelnik gotovo vrl slov. rodoljub.

(Okr. šolski svet.) V okr. zastop v Celji izvolili so se dne 28. junija v okr. šolsk. svet ti-le gg.: Lovre Baš, c. kr. notar v Celji, dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celji, dr. Leop. Gregorčec, kanonik v Novi cerkvi, Anton Brezovnik in Fr. Roblek. Vsi enoglasno.

(Sosedje.) Pri Čateži na Kranjskem je srednje velik pašnik in posestniki na Mostecu pri Brežicah si svojijo pravico do njega, toda Čatežani tirjajo ga za-se. Une dni pa so se sosedje zato tako hudo sprijeli, da sta prišla Kranjec Jazbec in Štajarec Kruljec v bolnišnico v Brežicah.

(Nesreča.) V nedeljo ob 2. uri popoldne se je na brvi pri Vrbovcu, v Savinjski dolini, zgodila velika nesreča. Iz Vranskega je šlo več romarjev domú in gredóč čez brv padel je mladenič Jože Slapnik in dekle Mica Ručigaj, prvi 21 in dekle 20 let staro, v vodo ter sta oba utonila. Truplo mladeniča so že našli, dekleta pa še ne. Neumevno je, zakaj se od strani občine ne popravlja brv čez tako široko reko, kakor je Savinja.

(Uboštvo.) Kakor poroča »Marburgarica«, obiskuje šolo »nemškega šulvereina« v Šentilji v Slov. goricah 100 otrok in »vsi so skorej brez izjeme siromaških starišev«. Po takem so tamošnji »Nemci« vsi v resnici ubožci, usmiljenja in nemških grošev potrebni!

(Sprememba.) Posestvo »Strelišče« v Kamnici pri Mariboru je kupil od narodnega g. J. Pfefererja nek krivonos, Anton Schreiber, iz Lvova na Poljskem.

(Deželno streljanje) vrši se te dni v Mariboru na strelišči društva »Strelci«. Strelcev je prišlo nekoliko iz Gornj. Štajarja, toda mesto, posebno mestni zastop, se ni veliko zmenil za-nje. Pravi se, da zato ne, ker ga niso povabili na streljanje, ali ka-li.

(Posojilnica) v Šoštanj ima v petek, dne 30. junija ob dveh popoldne izvenredno občni zbor. Na dnevnem redu je potrjenje kupne pogodbe gledé na posestvo Delnegrovih dedičev.

(Železnica.) V nedeljo zvečer sta na kolodvoru v Mariboru dobila dva vlaka tretjega na sredo ter ga vrgla iz tira. Eden vodnik je prišel pod vagon ter je bil pri priči mrtev, dva pa sta dobila težke rane. Več vagonov je poškodovanih.

(Zdravništvo.) Mesto dež. zdravnika za živino je razpisano v Konjiškem okraji. Služba se podeli od dež. odboru in plače je 600 gold.

(V Rogateci) je v četrtek, dne 22. julija umrl Ivan Burja, c. kr. višji davkar v pokoji, v 59. letu svoje dobe.

(Vojaštvo.) Dne 18. junija je pobegnil nek dragonec iz Maribora in ko so ga v Jarenini ujeli ter zaprli, obesil se je na križi v oknu.

(Strela.) Dne 26. junija je bila na Dravskem polji silna ploha in je udarilo v Školah v voz Alojzija Potiška, in je ubilo konja, stoječa pod hrastom.

(Tatvina.) V noči 26. junija so vlomili v c. kr. pošto na Vranskem ter so odnesli en petak, en goldinar iz papirja in tri iz srebra, eno krono in 74 kr. Druge dragocenosti pa se niso prijele dolgih prstov.

(Kopališče.) V Celji se je odprlo te dni kopališče »Diana«, najlepše v Savinji ter se priporoča vsem rojakom, ako pride njih kateri v Celje.

(Nevarno delo.) Na koroškem kolodvoru v Mariboru je v četrtek jutro ponesrečil delavec France Florijan. Ko je staknil dva vagona skupaj ter odskočil v stran, prime ga stroj vlaka, ki je drdral na drugem tiru mimo njega in ga dobi pod-se tako, da mu obe nogi stare. Delavcu so nogi odžagali, pa je tisto popoldne umrl.

(Imenovanje.) Častni kanoniki stolne cerkve v Mariboru so postali ti-le p. n. gg.: Ivan Bosina, dekan v Kozjem; Jakob Meško, župnik v Št. Lovrenci v Slov. goricah; Karol Gajšek, dekan na Dobrni in Anton Hajšek, dekan v Slov. Bistrici.

(C. kr. pošta.) G. Anton Langer, dosedanji vodja c. kr. pošte v Mariboru, je postal c. kr. višji poštni oskrbnik ter ostane še nadalje na svojem mestu pri c. kr. pošti v Mariboru.

(Hiralnica) v Vojniku ima sedaj 104 oseb v oskrbovanji. Streže jim šest usmiljenih sester in pet novink. Dobra tretjina bolnikov je iz nemških kraje naše dežele.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Jožef Sattler, župnik pri Sv. Križu nad Mariborom, je dobil župnijo na Gori; č. g. Martin Skrbec, kaplan v Laškem trgu, gre za provizorja v Planino; č. g. Ivan Kapler, kaplan pri Sv. Martinu za Slov. Gradcem, pa k Sv. Križu nad Mariborom; č. g. Leopold Skuhersky, kaplan v Grižah, pride za kaplana v Laški trg; č. g. Jarnej Vurkele, kaplan v Šoštanji, v Griže in č. g. France Lom, kaplan v Št. Rupertu nad Laškim, v Šoštanj.

Loterijske številke.

Trst 24. junija 1893:	75, 66, 19, 1, 86
Linc „ „ „	37, 83, 22, 14, 30

Graščinsko oskrbnništvo Herberstorf

proda od postaje Wildon proti povzetju

jabolčnico

po 100 litrov 8—10 gold.

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svilnati papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferline,
gosposke ulice štev. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo trdko.

Stajerska deželna Rogaska Tempeljska in Styrijska slatina

vedno sveža napolnitev v novem natakalnem predelu, kamor se slatina naravnost izliva.

Dobiva se: Pri slatinarstvu v Rogatcu-Slatini, kakor tudi v vseh prodajalnicah mineralnih vod, v specerijskih prodajalnicah in droguerijah, ki so na dobrem glasu.

4-6

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, vitle, trieure čistilne mlino za žito rezalnice za krmo samodelujoče aparate proti peronosperji tlačilnice za vino tlačilnice za sadje mlino za sadje predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v obče: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo pospoljijo v najnovjših, najboljstih konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 78.

Dobro ilustrirani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku nastojijo poštne prosto.

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene so se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!

Oelz-ova kava

priznana najboljši in izdatnejši dostavek h kavi. Dobi se v vseh prodajalnicah za specerijsko in povzhitno blago.

Bratje Oelz, Bregenz.

V take kraje, kjer se naši pridelki ne dobivajo, razpošiljamo cenó poštne zavitke po 2 gld. 10 kr.

Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva

Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo

žleбенega in narezanega pohištva za spalnice, postrežnih miz, miz za salone, pisarnih in napravnihi miz, kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, divanov, balzakov, otoman, sof, kanapejev, naslanjačev, posteljnih vložkov in žimnic.

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih zrcal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlačenim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni.

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrovani ceniki brezplačno in franko. 1-20

Premiran z zlato svetinjo v Brusselu 1892 in s častnim diplomom in zlato svetinjo v Londonu 1893.

Najboljše sredstvo za

želodec,

katero želodec in oprava prebavnih delov života krepča in tudi odprti život pospešuje, je

tinktura za želodec,

katero pripravlja
Gabrijel PICCOLI,
lekar „pri angelju“
v Ljubljani

na Dunajski cesti.
Cena 1 stekl. 15 kr.

Izdolovatelj razpošilja to tinkturo v zabojčkih po 12 steklenic in več. Zabojček z 12 stekl. stane gld. 1'36; s 24 gld. 2'60; s 36 gld. 3'84; s 44 gld. 4'26; 55 stekl. tehta 5 kg s pošto teži in velja gld. 5'26; 110 stekl. gld. 10'30. Poštnino plača vedno naročnik.

Depôt v lekarnah Bancelari in König v Mariboru. 24-30

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Služba orglarja in mežnarja

se odda v Sv. Miklavži pri Slovegradci.

Kš. farni urad Sv. Miklavža pri Slovegradci, dne 19. junija 1893.

2—2

P. Rath, župnik.

Harmonična zvonila

z jarmi vred proti poročstvu, da so dobro vglasbena in iz najfinišne robe.

Zvončke za na steno, zvončke za službo v cerkvi, za 3, 4, 5 glasov po 6, 8, 10 gld. eden. Dalje:

Cerkvene svetilnike

lustre, svetilnice, svetilnike za na steno, kanontablice, masivne iz zmesi zlata podobne po izvrstno okusnih modelih lite, ki se krasno svetijo, kakor bi zlate bile, in so trpežne za več, kakor 100 let, solidno delane in jih po nizke cenil priporočuje

Albert Samassa,

strojev c. k. dvorni zvonar in fabrikant in gasilnega orodja
v Ljubljani.

Podrobne cenilnike dopošilja brezplačno in franko. 5

Zaupni mož v vsaki fari.

Velevažno, čez četr stoletja obstoječe, povsod izvanredno zaupanje in spoštovanje vživajoče domače denarstveno podjetje (poročstveni zaklad znaša čez 20 milijonov kron), čegar glavni sedež je na Dunaji, koje je cesarsko kraljevo privilegirano ter je pod vrhovnim nadzorstvom visoke c. kr. državne vlade in čegar vsestransko priznana blagonsno delovanje se razteza po vseh pokrajinah naše avstrijske domovine, pooblašča v vsaki fari po jednega zaupnega moža z naloge pospeševati večje razširjenje tega podjetja v dotičnem kraju.

Razumne, čislane in v denarstvenem obziru popolno zaupanje vživajoče osebe, koje si želijo pridobiti vedno rastoči postranski zaslužek iz mnogo let, blagovolijo naj pod znakom „201.191. Graz postlagernd“ več poizvedeti. 9—15

V Ljubljani

sv. Petra cesta šte. 27

filiala v Mariboru

Domgasse

št. 1.

se priporoča prečastiti duhovščini in slov. cerkvenim predstojništvom, sploh vsem cerkvenim dobrotnikom za naročila cerkvenih posod in orodja, katere v raznih zlogih, od navadnega svečnika do najfinejše umetno izdelane monštrance itd. izdeluje.

V zalogah

je veliko lepih različnih posod in orodja že izgotovljenih na razpolago, vsako naročilo se vestno in hitro izvrši iz različnih kovin — iz zlata, srebra, bakra, nikelnja itd.

Staro blago se popravi, pozlati, posrebrni in poniklja.

Ilustrovani ceniki na razpolago. 1-12

Služba organista in mežnarja

je do dne 1. oktobra t. l. v Negovi razpisana. Dohodki so pičli — stanovanja tudi ni!

4-5

Cerkveno predstojništvo.

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik pa je

„Duhovni Vrtec“

v IV. natisu. Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 520 straneh še poduk za sveto birmo in 169 svetih pesmij:

v usnje vezan z zlatim obrezkom... 85 kr.

„Poduk“ za sv. birmo... s kopčo 95 „

„Poduk za sv. birmo“ 10 kr. Dobiva se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Lekarna „Zum goldenen Reichsapfel“

J. PSERHOFER'S

I. Singerstrasse 15, Wien.

Kričistilne kroglice, nekdanje imenovane univerzalne kroglice, znano čistilno domače zdravilo.

Jedna škatljica s 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljavi po povzetju 1 gld. 10 kr. Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati poštne in stane: 1 zavitek kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor jeden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v rdečih pismenih. kate-rega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posode 40 kr., prosto poštne 65 kr.

Trpotčev sok, zoper nahod, hripavost, kašelj itd. ena steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog, škatljica 50 kr., poštne prosto 75 kr.

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., poštne prosto 65 kr.

Življenska esenca (Pražke kapljice) zoper pokvarjenje želodca, slabo prebavljanje itd. Stekleničica 22 kr.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge framacevitične specialitete, ki so bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje naročajo. — Razpošiljana po pošti se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

Pri dopošiljavi denarja (po poštnej nakaznici), stane poština dosti manj, kakor po povzetju. 9—12

Angleški balzam, steklenica 50 kr.

Fijakerski prašek, zoper kašelj itd. 1 škatljica 35 kr., poštne prosto 60 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhoferja, pospešuje rast las, škatljica 2 gld.

Univerzalni plašter prof. Steudela domače, zdravilo za rane, otekline itd. posodica 50 kr., poštne prosto 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullricha, domače sredstvo proti slabi prebavi, 1 zavitek 1 gld.

Založnik

MOLITVENIKOV

vsake vrste,

v slovenskem jeziku.

Z dovoljenjem visoko-

častitega Ljubljanskega

škofijstva.

MAT. GERBER

LJUBLJANA.

Priporočam se

TRGOVCEM

in dam na debelo

30% do 40%

popusta.

Cenilnik je dobiti na zahtevanje brezplačno.

8—10